

NÕUKOGU RAKENDUSOTSUS (EL) 2017/784,**25. aprill 2017,****millega antakse Itaalia Vabariigile luba kohaldada erimeedet, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artiklitest 206 ja 226, ja tunnistatakse kehtetuks rakendusotsus (EL) 2015/1401**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 395 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu rakendusotsusega (EL) 2015/1401 ⁽²⁾ lubatakse Itaaliale nõuda, et riigiasutustele tarnitava kauba või osutatavate teenuste eest tasumisele kuuluva käibemaksu kannavad nimetatud asutused maksuameti eraldiseisvale ja kinnisele pangakontole. Meetme puhul on tegemist erandiga direktiivi 2006/112/EÜ artiklitest 206 ja 226 seoses käibemaksu tasumisega ning arveldamise nõuetega.
- (2) Komisjonis 16. veebruaril 2017. aastal registreeritud kirjaga taotles Itaalia kõnealuse loa pikendamist. Samas taotles Itaalia loa kohaldamisala laiendamist nõnda, et erandit kohaldataks nii riigi ja kohaliku omavalitsuse kontrollitavatele äriühingutele kui ka Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa („FTSE MIB“) indekseeritud börsiettevõtetele tarnitava kauba ja osutatavate teenuste suhtes.
- (3) Komisjon teatas Itaalia taotlusest teistele liikmesriikidele 15. märtsi 2017. aasta kirjaga. Komisjon teatas 16. märtsi 2017. aasta kirjas Itaaliale, et tal on olemas kogu teave, mida tal on vaja taotluse hindamiseks.
- (4) Itaalia on kehtestanud täiendavad kontrollimeetmed, mis võimaldavad maksuametil viia läbi ristkontrolli ettevõtjate poolt deklareeritud erinevate tehingute suhtes ning jälgida käibemaksusummade tasumist riigi kinnisele pangakontole. Samas on nimetatud kontrollimeetmete rakendamine alles algusjärgus ning nende tõhususe hindamiseks maksumaksjate maksukuulekuse parandamisel on tarvis rohkem aega. Seega ei jõua Itaalia enne nõukogu rakendusotsuse (EL) 2015/1401 kehtivuse lõppu 31. detsembril 2017 töötada välja asjakohaste kontrollimeetmete süsteemi ja neid rakendada. Seepärast taotles Itaalia nimetatud loa pikendamist.
- (5) Itaalia avastas pettuse seoses kauba tarnimise ja teenuste osutamisega teistele riigi ja kohaliku omavalitsuse kontrollitavatele äriühingutele ning mitmetele FTSE MIBil indekseeritud börsiettevõtetele. Et vältida maksudest kõrvalehooldmist ja käibemaksu tasumata jätmist neile üksustele kauba tarnijate ja teenuse osutajate poolt, taotleb Itaalia erandit direktiivi 2006/112/EÜ artiklist 206 ja seda, et nendele riigi ja kohaliku omavalitsuse kontrollitavatele äriühingutele ja FTSE MIBil indekseeritud börsiettevõtetele tarnitava kauba või osutatavate teenuste eest tasumisele kuuluv käibemaks kantaks maksuameti eraldiseisvale ja kinnisele pangakontole. Lisaks sellele on vaja teha erand direktiivi 2006/112/EÜ artiklist 226, et lisada arvele eraldi märges selle kohta, et käibemaks tuleb maksta selleks ettenähtud kontole.
- (6) Meetme üks tagajärgi on see, et kaubatarnijad või teenuseosutajad, kes on maksukohustuslased, ei saa sisendkäibemaksu maha arvata oma tarnitud kauba või osutatud teenuste eest saadud käibemaksust. Nad võivad olla pidevalt krediidi positsioonis ja võivad maksuametilt taotleda käibemaksu tagastamist. 2016. aasta juunis esitas Itaalia vastavalt nõukogu rakendusotsuse (EL) 2015/1401 artikli 3 lõikele 2 aruande, milles näitas, et käibemaksu tagastamise süsteem toimib nõuetekohaselt ning et keskmiselt ei kesta käibemaksu tagastamise protsess kauem kui kolm kuud. Lisaks esitas Itaalia teabe, mille kohaselt kehtib riigiasutustele kauba tarnijate ja teenuste osutajate suhtes eelisjärjekord, mis muudab tagastamise aega isegi lühemaks. Itaalia arvates aitavad käibemaksutagastuste võimalikku kasvu hallata uued jõustunud eeskirjad.

⁽¹⁾ ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.⁽²⁾ Nõukogu 14. juuli 2015. aasta rakendusotsus (EL) 2015/1401, millega antakse Itaaliale luba kehtestada erimeede, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artiklitest 206 ja 226 (ELT L 217, 18.8.2015, lk 7).

- (7) 2014. aastal kehtestati Itaalias kohustus, mille kohaselt riigiasutustele kaupa tarnivad või teenuseid osutavad maksukohustuslased esitavad arved elektrooniliselt. See peaks siis, kui asjakohane kontrollisüsteem on elektrooniliste andmete põhjal välja töötatud ja kasutusele võetud, võimaldama tulevikus asjaomast sektorit nõuetekohaselt kontrollida. Alates 1. jaanuarist 2017 kohaldatakse Itaalias täiendavaid kontrollimeetmeid: vabatahtlikku arvestussüsteemi ehk elektroonilist arvete esitamist ning kohustust teavitada maksuametit kõigist saadud ja väljastatud arvetest, mis kehtivad nende äriühingute suhtes, kellega seoses erandit taotletakse ning nende kauba tarnijate ja teenuse osutajate suhtes. Nende meetmete mõte on võimaldada Itaalia maksuametil viia läbi riskikontrolli ettevõtjate poolt deklareeritud erinevate tehingute suhtes ning jälgida käibemaksusummade tasumist. Kui süsteem on täies mahus rakendatud, ei ole direktiivi 2006/112/EÜ sätetest tehtavat erandit enam vaja. Seepärast on Itaalia kinnitanud, et erandina kohaldatava meetme pikendamist ei taotleta.
- (8) Taotletav erand peaks olema ajaliselt piiratud, et oleks võimalik hinnata, kas erimeede on kohane ja tõhus.
- (9) Selleks et tagada vajalik kontroll erandi kohaldamise suhtes ja eriti meetme mõju suhtes erandi kohaldamisalasse jäävate maksukohustuslaste käibemaksutagastustele, peaks Itaalia esitama 15 kuud pärast erandi kehtima hakkamist komisjonile aruande, milles antakse ülevaade selle kohta, milline on olukord seoses käibemaksu tagastamisega maksukohustuslastele, esitatakse andmed tagastamistoiminguteks keskmiselt kulunud aja kohta ning kirjeldatakse maksudest kõrvalehoidmise vastaste meetmete tõhusust asjaomasel sektoril. Itaalia peaks jätkama reformide elluviimist, et tagada sujuv ja õigeaegne käibemaksu tagastamine.
- (10) Erandina kohaldatav meede on kooskõlas taotletava eesmärgiga, sest meede on ajaliselt piiratud ja seda kohaldatakse üksnes sektorites, kus on palju probleeme maksudest kõrvalehoidmisega. Lisaks sellele ei kaasne erandina kohaldatava meetmega ohtu, et pettus võiks üle kanduda teistesse sektoritesse või liikmesriikidesse.
- (11) Erandi kohaldamine ei mõjuta lõpptarbimise etapis kogutava maksutulu kogusummat ega mõjuta ebasoodsalt käibemaksupõhiselt laekuvaid liidu omavahendeid.
- (12) Rakendusotsus (EL)2015/1401 tuleks tunnistada kehtetuks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Erandina direktiivi 2006/112/EÜ artiklist 206 lubatakse Itaaliale sätestada kord, mille kohaselt järgmistele üksustele tarnitava kauba või osutatavate teenuste eest tasumisele kuuluv käibemaks tuleb kauba saaja või teenuse kasutaja poolt maksta maksuameti eraldiseisvale ja kinnisele pangakontole:

- riigiasutused;
- riigiasutuste kontrollitavad äriühingud Itaalia tsiviilseadustiku (*Codice Civile*) artikli 2359 tähenduses;
- FTSE MIBil indekseeritud börsiettevõtted, mille nimekiri avaldatakse Itaalia Ametlikes Teadaannetes (*Gazzetta Ufficiale*) pärast 28. aprilli 2017 ning mida igal aastal vastavalt vajadusele ajakohastatakse.

Artikkel 2

Erandina direktiivi 2006/112/EÜ artiklist 226 lubatakse Itaaliale nõuda, et arvetel, mis väljastatakse artiklis 1 loetletud üksustele tarnitava kauba või osutatavate teenuste kohta, oleks eraldi märged, et käibemaks tuleb maksta kõnealusele maksuameti eraldiseisvale ja kinnisele pangakontole.

Artikkel 3

Itaalia teavitab komisjoni artiklites 1 ja 2 osutatud riiklikest meetmetest.

15 kuud pärast seda, kui artiklites 1 ja 2 osutatud meetmed on Itaalias kehtima hakanud, peab Itaalia esitama komisjonile aruande, milles antakse ülevaade selle kohta, milline on olukord seoses käibemaksu tagastamisega neile maksukohustuslastele, keda meede mõjutab, esitatakse andmed tagastamistoiminguteks keskmiselt kulunud aja kohta ning kirjeldatakse maksudest kõrvalehoidmise vastaste meetmete tõhusust asjaomasel sektoril.

Artikkel 4

Rakendusotsus (EL) 2015/1401 tunnistatakse kehtetuks alates 1. juulist 2017.

Artikkel 5

Käesolev otsus kehtib alates 1. juulist 2017 kuni 30. juunini 2020.

Artikkel 6

Käesolev otsus on adresseeritud Itaalia Vabariigile.

Luxembourg, 25. aprill 2017

Nõukogu nimel

eesistuja

I. BORG
